

[Knud Østergaard.]

indstilling og fremgangsmåde — alligevel står det vist fast, at alle politiske partier og alle politikere stræber mod et bedre samfund for alle. Dette er tydeligt kommet til udtryk under boligudvalgets behandling af forslagene til saneringslov og de fem følge-love, som er til anden behandling i dag. Vi vil alle være med i angrebet på de umenneskelige boligforhold, som stadig eksisterer i Danmark. Dette land, kaldt det rigt eller fattigt, kan ikke være bekendt, at familier lever under forhold, der betegnes som sundhedsfarlige, og at børn vokser op under forhold, der fysisk og psykisk giver dem et handicap, som betyder en dårlig start eller slet ingen start på livet.

De ekskursioner, som udvalget har foretaget i fjor til Vesterbro og i år til Nørrebro, har gjort et stærkt indtryk på os alle; det har over for udvalgets medlemmer kraftigt bekræftet, at der skal gøres noget, og at det, der skal ske, må i gang nu. Derfor har der også været enighed om, at netop dette lovkompleks måtte færdigbehandles her i tinget inden afslutningen af denne samling.

Det sker, men når det sker, er der grund til at minde om det forberedende arbejde, som den tidligere boligminister, hr. Kaj Andresen, udførte i sin ministertid. Der er grund til at rose den nuværende boligminister, hr. Hastrup, for den fart, hvormed han har attackeret netop den side af boligpolitikken. Der bør også siges tak til alle partiets repræsentanter i boligudvalget for vilje til, trods meningsforskelle, at nå et resultat.

Arbejdets omfang fremgår ganske tydeligt af, at der her til anden behandling af lovforslagene er stillet ikke færre end 62 ændringsforslag. De 57 er stillet af boligministeren og tiltrådt af udvalget eller det overvejende flertal af udvalget, og herudover møder vi 2 ændringsforslag fra S og SF og endelig 3 alene fra SF. Det ville nok føre for vidt at gå i detaljer med hvert enkelt ændringsforslag. Jeg skal derfor i stedet indskrænke mig til at omtale de hovedgrupper, hvor der er væsentlige ændringer i forhold til ministerens oprindelige forslag.

Forslag nr. 93, forslag til lov om sanering: tidsfrister for oversigtsplaner og tidsfølgeplaner. Det konservative folkeparti kan tiltræde, at fristen for indsendelse af oversigtsplaner forlænges med 1/2 år til

1 1/2 år, og at tidsfølgeplanernes tilvejebringelse sker inden 2 år i stedet for inden 1 1/2 år. Derved imødekommer vi et stærkt ønske især fra Københavns kommune.

Videre er vi indforstået med, at saneringsnævnene ophæves, idet vi har det håb, at saneringsproceduren derved forenkles. Det er meningen, at sagerne skal behandles hurtigt, hvilket til gengæld vil sige, at den ekspertise, der var til stede i saneringsnævnene, nu må findes i boligministeriet. Dermed flyttes dog også ansvaret til ministeren; det er ingen ny situation for den højtærede minister, men når jeg nævner det, er det også kun for at understrege de forventninger, vi har netop her.

I forbindelse med saneringsplaners tilvejebringelse er mit parti tilfreds med de ændringsforslag, der ligestiller sanerings-selskaberne med kommunerne med hensyn til at fordrø oplysninger. Det er meget vigtigt, fordi vi ved etablering af sanerings-selskaber er ivrige efter at påkalde nyt initiativ.

En ikke ringe del af udvalgets arbejde har drejet sig om den såkaldte forsanering. Det er ganske interessant, at under arbejdet med problemerne er det blevet klart for udvalget, at der må skaffes luft, hvor det er muligt, også inden selve saneringen kan påbegyndes. Vi kan derfor tilslutte os ministerens ændringsforslag nr. 5 til saneringslovforslaget om ekspropriationsudvidelse, der betyder nedrivning, som umiddelbart forbedrer forholdene for beboerne i et område, der skal saneres. Også forbudet mod ny bebyggelse og det økonomiske grundlag for ekspropriationerne har vor tilslutning. Det er min tro, at man netop her meget hurtigt vil se resultater, som dels virker tilfredsstillende for dem, der lever i de usunde og overbebyggede ejendomme, dels ved deres synlighed vil virke som et incitament til fremskyndelse af den egentlige sanering.

Hvad angår afsnittet storsanering, er vi tilfreds med ændringsforslag nr. 12 til § 30, som pålægger boligministeriet at søge tilslutning hos folketingets faste boligudvalg.

Under første behandling blev der fra flere sider peget på den vel nok mest afgørende faktor i saneringsprocessen, nemlig genhusningen. Derfor kan man heller ikke undervurdere det arbejde, der skal gøres